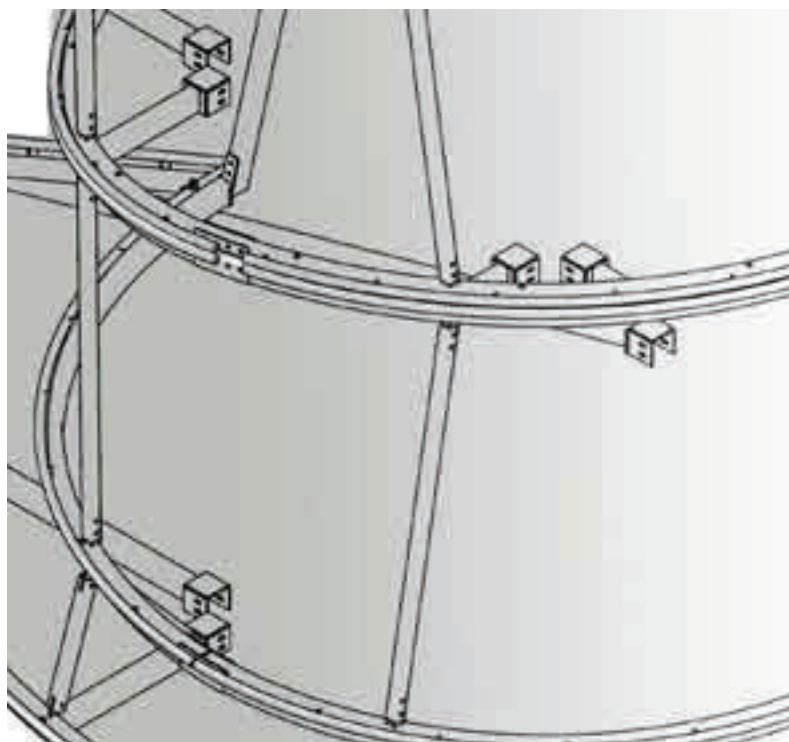

voorzieningen voor de bevestiging van de ringen al aangebracht. Ze hangen momenteel als lege handjes te wachten op de dingen die komen gaan. "Zoiets als dit", merkt Van Houweling fijntjes op, "maak je natuurlijk maar één keer in je leven. Het aan de liftschacht hangen wordt trouwens nog wel een toer hoor", blikt hij vooruit. Uiteindelijk moeten die tien losse segmenten samen één gesloten geheel vormen. "De moeilijkheid", legt Winterkamp uit, "is het aan elkaar bevestigen van de tien ringen. Want je kunt dat metaalgaas natuurlijk niet als een gordijntje eventjes opzij schuiven." En daarvoor heeft Werkman op zijn beurt dan weer een speciale hoekplaat bedacht. "Dat is ook het aparte aan deze samenwerking. Je bedenkt iets, stuit op een mogelijk probleem en bedenkt daar samen weer een oplossing voor", zegt Hans Herman Doude van Troostwijk. Van Houweling: "Maar we kunnen er nog wel maanden met elkaar over praten, uiteindelijk moet je het gewoon gaan doen."

Spannend

Naar dat moment kijkt ook architect Nicole van Spronsen uit. Zij heeft het proces rond de kous op de voet gevolgd en vindt het 'geweldig spannend' nu het moment van plaatsing nadert. 'Je bedenkt iets en dan is het prettig dat het ontwerp door een gezamenlijke inspanning overeind blijft. Vooral dat nu ook de vrije vorm gehandhaafd blijft is fijn. Als het straks aan de gevel hangt vormt het een goudkleurig baken voor de wijk. Een verlicht baken, want er komen ook nog lichtarmaturen in.' ┘

COLUMN

JAN STRAATMAN

Maatschappelijk ondernemen

In de donkere maanden bezinnen we ons op de vraag wie we zijn en wat we doen. Het jaar 2008 heeft veel denkbeelden op zijn kop gezet. Wie had kunnen vermoeden dat het welvarende en als deugdelijk bekend staande bankwezen zo aan het wankelen zou worden gebracht. Wie had kunnen bedenken dat het tempo van de woningbouwproductie niet zou stijgen, maar zou halveren. Welke personeelswerker kon vermoeden dat hij eind van het jaar niet wakker zou worden met de vraag hoe hij aan voldoende gekwalificeerd personeel zou kunnen komen, maar hoe hij ontslagrondes zou kunnen beperken?

Wat 2008 duidelijk heeft gemaakt is dat er in diverse bedrijfstakken ongezonde fenomenen zijn ontstaan die niet houdbaar zijn. De recente geschiedenis leert dat het meer dan ooit gewenst is dat we houdbaar, duurzaam ondernemerschap tot stand brengen. Maar wat is dat dan? Ondernemerschap is duurzaam als mensen met plezier en veilig hun werk kunnen doen, als ze zich kunnen ontplooiën. Het bedrijf zorgt er voor dat de omgeving geen overlast heeft van de bedrijfsactiviteiten. Natuur en milieu worden niet te veel belast. En tot slot stelt een gezonde winst het bedrijf in staat om voortdurend in te spelen op de wensen van klanten en om te innoveren. Deze drie-eenheid - people, planet en profit - is een handzaam concept om de balans te vinden.

In de bouwsector zien we dat grote bedrijven hun verantwoordelijkheid nemen. Zo heeft BAM zich verplicht om de tien meest duurzame kantoorgebouwen neer te zetten. Unica wil de duurzaamste installateur zijn en Flevoland de meest duurzame provincie. Bij de grote organisaties is goed zichtbaar dat zij hun maatschappelijke rol pakken. Maar ook het MKB blaast haar partij mee. Een bedrijf als Tersteeg Bouw investeert bijvoorbeeld in het beste leerbedrijf voor jonge mensen.

De sector zou zichzelf een dienst bewijzen als deze goede voorbeelden van maatschappelijk ondernemerschap navolging krijgen van zowel het grootbedrijf als van het MKB. Het zou tonen dat de bedrijven niet alleen 'plat' veel geld willen verdienen, maar deel uitmaken van de samenleving.

*Drs.ing. Jan Straatman, directeur
Balance & Result Organisatie Adviseurs voor de
bouw*

